

iHOLA!

Obsequi de The Laia Telegraph 009
23 de març de 2006

**Entrevistem a la
directora de diari
més simpàtica.**

Somric per què la vida en somriu

Als 6 mesos de la seva arribada al poder:

Laia Utrilla i Montserrat: Porto una vida discreta

Sis mesos després de la seva presa de possessió com a reina de la casa, ¡HOLA! entrevista a Laia Utrilla i Montserrat. Des del passat 23 de setembre la Laia dirigeix

amb mà ferma el diari The Laia Telegraph. Avui, havent assolit tots els reptes que la vida li ha anat plantejant, mira el futur amb la il·lusió del qui veu en cada problema,

una nova oportunitat per aprendre i superar-se.

Malgrat la seva apretada agenda, la Laia ens reb a la seva nova habitació, on acaba de traslladar-se.

HOLA: Fa poc que s'ha traslladat a aquesta habitació...

LAIA: Sí, a mitjans de febrer vaig decidir deixar l'habitació que compartia amb els pares. De bona fe m'havien ofert aixopluc, però ja n'estava farta de sentir-los xiuxiuejar quan anaven a dormir. Vaig parlar amb l'avia Alba perquè em restaurés el llit de baranes de quan el pare era petit. Ara dormo sola, tranquil·la i amb més intimitat a la meua habitació. Aquesta és l'habitació més maca de la casa i poc a poc l'he anat decorant al meu gust.

HOLA: Un gust exquisit per cert, veig un parell de quadres...

LAIA: Si el dels gats és un regal del Manel Sánchez un famós arquitecte de Barcelona. L'altre és una tinta sobre paper fotogràfic a base de Photoshop, obra original de la Padrina Esther, que com jo també és redactora en cap d'un diari. A l'altra banda de l'habitació el pare va penjar el Mòbil de la sort, un regal tântric de la Tia Dolors.

HOLA: Diuen que té nous projectes de cara al futur immediat...

LAIA: Doncs sí, m'interessa molt tot el relacionat amb la cuina, i estic experimentant tot un món de sabors i textures. He començat per provar una desestructuració de fruita natural a l'esprit dels cítrics.

HOLA: I que tal?

LAIA: He aconseguit que tot plegat es pugui projectar contra la paret de la cuina amb certa gràcia. Però és un art molt marginal i costa que la gent de més edat ho entengui. La meva mare sense anar més lluny, no li veu la gràcia per enlloc. És una inmovilista.

HOLA: ¿Vol dir que és una mica antiga?

LAIA: A veure, els meus pares són bona gent, però viuen en un altre món, plè de prejudicis i contradiccions. Per exemple, l'altre dia, en van portar a veure a una tal Moreneta. Cap problema, però per un moment vaig dubtar d'ells. Sort que el pare va fer un comentari que no deixava cap dubte del perquè erem allà: feiem turisme. Per unes coses són transgressors i per altres estan anclats en el passat, però ja se sap... són pares i fan el que poden.

HOLA: A banda de la cuina, quins altres projectes té?

LAIA: M'agrada molt viatjar, he estat al Pantà de Sau, a Montserrat, a Santes Creus, a Torredembarra, crec que tothom hauria de viatjar per veure altres cultures, i altres formes de veure la vida. En aquest sentit el meu proper viatge serà a Madrid, si tot va bé per Setmana Santa.

HOLA: Com s'ho fa per mantenir aquest ritme?

LAIA: Com diu un oncle meu, "el jefe no duerme, descansa". Jo procuro descansar sempre que puc i confiar en l'equip. S'ha de viure al moment. Mentre hi hagi salut el demés, tot és proposar-s'ho.

Està experimentant amb la cuina de l'hort

M'agrada la desestructuració de fruita a l'esprit dels cítrics